

1 Tessalonicenzen 1 en 2

Hoe lees je een brief?

Elk brief die we in het Nieuwe Testament lezen leert ons verschillende dingen. Wanneer we deze teksten lezen moeten we ook bepaalde dingen onthouden:

1. Dit is een brief. Het is ook geschreven als een brief. Paulus schrijft zijn brieven voor een reden en aan een bepaalde publiek. Hij bouwt zijn brieven ook op een bepaalde manier om zijn punten goed te laten over komen. Het is dus goed om de brief als een brief, in één zitting, te lezen.
2. Er is een oorspronkelijk publiek voor de brieven. God heeft ze geschreven door Paulus om bepaalde zaken aam te kaarten die besproken moesten worden. Wij moeten ze dus ook in dit verband zien om ze goed te kunnen begrijpen. Maar God wist ook dat wij deze brieven zouden lezen. Ze zijn dus ook aan ons geschreven, want wij zullen veel van dezelfde zaken mee maken. Als we de principes van de brief in hun oorspronkelijk verband begrijpen, zullen we die principes beter kunnen toepassen in ons eigen leven.

Wat kunnen we leren?

Ik wil beginnen met de eerste brief aan de Tessalonicenzen door op te merken dat dit een brief is aan de Tessalonicenzen. We hebben al goed gehoord wat de achtergrond is van deze gemeente en waarom Paulus deze brief wilde schrijven.

In deze eerste twee hoofdstukken van de eerste brief zien we in hoofdzaak **twee zaken**. Paulus blikt terug op de gemeente in Tessalonica en hoe ze tot het geloof kwamen. Hier kunnen wij ook veel van leren over hoe wij als Christenen kunnen leven, wat belangrijk is voor ons leven in Christus. Daarnaast kijkt Paulus naar zijn eigen optreden toen hij bij de Tessalonicenzen kwam om het evangelie met hen te delen. Zo kunnen we veel leren over hoe men het evangelie wel en niet kan brengen, wat belangrijk is in het delen van het goede nieuws.

Groet

Zoals we al gezien hebben, is Paulus niet **alleen** in Tessalonica geweest. Hij schrijft dus ook **met** Silvanus (Silas) en Timoteüs. En hoewel de eerste woorden inderdaad een soort algemene groet omvatten, moeten we het niet negeren als onbelangrijk:

1 Paulus, Silvanus en Timoteüs aan de gemeente der Tessalonicenzen in God, de Vader, en de Here Jezus Christus: genade zij u en vrede!

Ze zijn in God, de Vader, en in Christus Jezus, en Paulus wil dat ze genade en vrede ervaren. Zoals we ook in de latere lessen zullen zien, hebben ze die genade en vrede wel nodig.

PUNT 1 -- De gemeente in Tessalonica

In vers 3 van hoofdstuk 1 krijgen we eigenlijk een opsomming van wat God door Paulus aan de gemeente wil zeggen. Hij is gedachtig aan ***'het werk uws geloofs, de inspanning uwer liefde en de volharding uwer hoop op onze Here Jezus Christus voor het oog van onze God en Vader.'*** Zoveel in zo'n klein versje! We zullen dit later in de hoofdstuk ook terug zien, maar laten we even hiernaar kijken.

Hij spreekt van *'het werk van uw geloof'*. We horen vaker van God dat geloof niet zomaar een hersenspinsel hoort te zijn, dat we ons geloof in ons leven moeten laten zien. Hier geeft God door Paulus ons een voorbeeld in de gemeente te Tessalonica. Wat betekent het om je geloof te laten werken? Kijk maar naar deze gemeente. Paulus zegt dit zowel aan ons als aan de gemeente zelf. Soms moeten we ook er aan herinnert worden wat we aan het doen zijn, hoe we op de juiste weg zitten.

'De inspanning van uw liefde' wordt ook geroemd. Dezelfde thema vinden we natuurlijk in verschillende van de andere brieven – zoals de brief aan de Filippijzen, de Romeinen of de Korintiërs. Hoe kunnen we elkaar liefhebben? Natuurlijk moeten wij ons daarvoor inspannen. En wat van onze liefde voor de Heer? De gemeente in Tessalonica is daar een voorbeeld van.

Daarnaast is Paulus dankbaar voor *'de volharding van uw hoop op de Here Jezus Christus'*. Hier kunnen we zelfs de woorden van Jezus horen weerklinken wanneer hij sprak over de verschillende soorten aarde waarin gezaaid werd. Volharding is nodig en is een product van hoop, gebaseerd op de realiteit van wat we geloven.

Deze drie dingen geven ons een beeld zowel van wat Paulus in de gemeente te Tessalonica wil aanmoedigen alswat hij wil prijzen. En dit is ook wat wij als volgelingen van Christus in ons leven willen hebben. Hoe ziet het eruit in het praktijk? Laten we kijken naar de verdere verzen en de gemeente te Tessalonica.

Immers, dat gij, door God geliefde broeders, verkoren zijt, weten wij, omdat onze evangelieprediking niet slechts in woorden tot u gekomen is, maar ook in kracht en in de heilige Geest en in grote volheid;...

Paulus beantwoordt wat blijkbaar een aantijging was tegen de Christenen in Tessalonica – dat ze niet echt tot Christus waren gekomen, dat ze geen echte Christenen zijn. De Tessalonicenzen zijn wel degelijk **verkoren** – zij zijn zelfs als heidenen door God aangenomen als kinderen. Dit weten we vanwege wat gebeurde wanneer het evangelie tot hen kwam. De prediking kwam in kracht, in de heilige Geest en in grote volheid. Hun leven veranderde volledig door hun aanvaarding van het goede nieuws.

Zie hoe hun leven veranderd is:

En gij zijt navolgers geworden van ons en van de Here en gij hebt het woord onder zware verdrukking met blijdschap des heiligen Geestes aangenomen...

Zij zijn navolgers van Paulus en Silas, en ze zijn navolgers van de Here geworden. Onder zware verdrukking hebben ze hun leven aangepast – en dit met blijdschap van de Geest! Zij hadden ook veel moeten verduren. Lees Handelingen 17 weer om een beeld te krijgen van wat allemaal daar gebeurde. Maar tegenwerking houdt hen niet weg van een vernieuwd leven.

Een vernieuwd leven wordt mogelijk gemaakt en wordt onderhouden door de Heilige Geest, die helpt om de Here als voorbeeld te volgen.

Door hun leven heeft het woord zich overal in Macendonie en Achaje zich verspreid. Nu is deze gemeente, zijn deze Christenen, een voorbeeld geworden voor anderen. Kijk maar hoe hun leven anderen beïnvloed heeft.

...zodat gij een voorbeeld geworden zijt voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaje. Want uit uw midden heeft het woord des Heren weerklonken niet alleen in Macedonië en Achaje, maar allerwegen is uw geloof, dat zich op God richt, bekend geworden, zodat wij daarvan niets behoeven te zeggen.

Zij zijn een voorbeeld voor de **gelovigen**. In Tessalonica laten ze zien wat het betekent om de Here te geloven – het werk van hun geloof. En zij zijn duidelijk bezig om er van te spreken. Het woord gaat van hen uit naar andere gebieden. En de gelovigen van Macedonië en Achaje kunnen er niets anders doen dan daar van spreken.

Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn.

En hier zien we weer wat voor een gemeente dit is. Hier zien we weer hun geloof, liefde en hoop aan het werk in hun leven. Ze hebben zich *van de afgoden tot God bekeerd*. Je bekeren is je af wenden van de verkeerde weg en de juiste weg op gaan.

Niet vergeten dat het in Tessalonica heel normaal was voor mensen een beetje van alle godsdiensten te proeven. Men probeerde eerst hier, dan daar, zonder zich te binden aan iets. Het is ook niet veel anders vandaag. Maar zij hebben zich hiervan bekeerd.

Heb je het gezien? Zij dienen God. Dit is **actief**. En ze dienen Hem omdat ze begrijpen dat Hij niet alleen de waarachtige is, maar de **levende**. Hij is het die leven geeft aan de doden. En... Hij komt terug. Jazeker. Zij verwachten Jezus en wachten op hem. In die verwachting proberen ze te leven als mensen die weten dat God echt is, dat de komende toorn echt is, en dat we door Jezus te volgen elkaar kunnen helpen.

Zo zijn we terug bij hun *werk van geloof, de inspanning van hun liefde en de volharding van hun hoop*. Straks horen we meer over hun worsteling met het idee van de terugkomst van Jezus, maar hier moedigt Paulus hen aan in hun wandel.

En dit ondanks de vele tegenwerking die ze kregen. In hoofdstuk 2:13-16 zien we nog een stukje dat ons het voorbeeld van deze gemeente laat zien.

13 En hierom danken ook wij God onophoudelijk, dat gij, toen gij het gepredikte woord Gods van ons hebt ontvangen, het hebt aangenomen niet als een woord van mensen, maar, wat het inderdaad is, als een woord van God, dat ook werkzaam is in u, die gelooft. 14 Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van de gemeenten Gods in Christus Jezus, die in Judea zijn, omdat ook gij hetzelfde te verduren hebt gehad van uw eigen volksgenoten als zij van de Joden, 15 die zelfs de Here Jezus en de profeten gedood en ons tot het uiterste vervolgd hebben, die Gode niet behagen en tegen alle mensen ingaan, 16 daar zij ons verhinderen tot de heidenen te spreken tot hun behoud, waardoor zij te allen tijde (de maat) hunner zonden vol maken. De toorn is over hen gekomen tot het einde.

Ze hebben het woord, het evangelie, het goede nieuws en de lering van de apostelen, aanvaard voor wat het is: een woord Gods. Dit woord is ook niet zomaar een stel woorden. Ze begrepen dat het evangelie iets is dat je leven verandert. Je laat niet zo maar enkele woorden bij je hersenen binnen. Het is niet dat je een leerstelling uit het hoofd leert en kan opzeggen. Ze lieten God door zijn Heilige Geest in hun leven binnen om werkzaam te zijn. Wanneer mensen probeerde hen dan van dit geloof af te brengen, hielden zij stand en gaven het niet op.

Christenen zijn mensen die het evangelie aanvaardden in hun leven. Ze laten de Geest hun leven veranderen, omdat ze beseffen dat God werkelijk, waarachtig en levend is. Een Christen laat zijn geloof zijn leven beïnvloeden, veranderen. Nu leeft hij zoals Jezus. Nu volgt zij het voorbeeld van de apostelen. Nu spreken zij met anderen over deze machtige God en laten ze zien in hun leven dat Jezus Heer is, boven alle andere zaken. Het woord dat ze aanvaardden is het woord van God dat werkzaam is.

Samenvatting van DEEL 1 – de gemeente in Tessalonica

Wat kunnen we van de gemeente leren? Hoe waren zij?

1. Het woord aanvaarden als het woord van God, niet van mensen
2. Een levensverandering door de Geest, helemaal anders
3. Volg het voorbeeld van Jezus, en van anderen die Jezus volgen
hoe men leeft, wat men doet
temidden van verdrukkingen
4. Wees een voorbeeld voor anderen in woord en daad
werk van uw geloof
inspanning van uw liefde
volharding van uw hoop op God die levend maakt, Jezus komt terug!

PUNT 2 - Paulus boodschap

Paulus heeft ons dan een beeld gegeven van hoe men tot Christus komt, hoe een actieve gemeente er uit ziet. Maar dit komt ook vanwege de prediking die God door hem bewerkt. En dat wil hij ook laten zien in hoofdstuk 2 (niet vergeten dat er geen hoofdstukken zijn in de originele brief. Het is een **brief**). Dit lijkt zowel een verdediging tegen aantijgingen als een bevestiging voor zijn lezers te zijn. Paulus wil de mond snoeren van hen die zeggen dat zijn optreden oneerlijk is. Tegelijkertijd herineert hij de Tessalonicenzen er aan hoe zijn boodschap er uit zag.

Laten we even de tijd nemen om gewoon te kijken naar hoe Paulus en Silas gesproken hebben.

1 Want zelf weet gij, broeders, dat ons komen bij u niet zonder vrucht is geweest. 2 Immers, ondanks de mishandeling en de smaad, die wij, zoals gij weet, te Filippi tevoren ondergaan hadden, hebben wij u, in onze God vrijmoedig, onder zware strijd het evangelie Gods gebracht.

Het was helemaal niet gemakkelijk om hier het evangelie te prediken. Ze waren eigenlijk uit Filippi weggejaagd na een verschrikkelijk, al was het vruchtbare, tijd in de gevangenis. Nu spreken ze in vrijmoedigheid omdat ze God kennen. Niet vergeten – zij zijn ook het voorbeeld dat de Tessalonicenzen hebben gezien.

Laten we even kijken naar wat de apostelen **niet** deden in hun prediking.

3 Want ons vermanen komt niet voort uit dwaling, noch uit onzuivere bedoeling; het gaat ook niet met list gepaard. 4 Integendeel, daar God ons waardig heeft gekeurd om ons het evangelie toe te vertrouwen, spreken wij, niet om mensen te behagen, maar Gode, die onze harten keurt. 5 Want wij hebben ons nooit afgegeven met vleitaal, zoals gij weet, of met (enig) baatzuchtig voorwendsel; God is getuige! 6 Ook zochten wij geen eer bij mensen, noch van u, noch van anderen, hoewel wij als apostelen van Christus ons hadden kunnen laten gelden;

Het evangelie is van God. Paulus wil het goede nieuws brengen. Dit nieuws is echt, niet een of ander verzinsel. Hij hoeft het niet te verbloemen. Hij hoeft niemand om te kopen. En hij spreekt voluit, niet bang dat mensen het niet mooi zullen vinden en hem daarbij niet leuk zouden vinden. Het gaat niet om wat mensen van hem denken, maar dat ze de waarheid horen en **zien**.

En het evangelie zien **is** ook belangrijk. Paulus en Silas waren niet alleen bezig te spreken, zoals hij de Tessalonicenzen herinnert. Hij gebruikt twee beelden – dat van een moeder en dan ook van een vader.

7 maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert. 8 Zo waren wij, in onze grote genegenheid voor u, bereid u niet alleen het evangelie Gods, maar ook ons eigen leven mede te delen, daarom, dat gij ons lief geworden waart.

Paulus en Silas deelden hun leven met de Tessalonicenzen. Ze koesterde hen. Ze lieten hun liefde zien, het was een inspanning. De inspanning van hun liefde. Hoe zag dit eruit?

9 Want gij herinnert u, broeders, onze moeite en inspanning. Terwijl wij nacht en dag werkten, om niemand uwer lastig te vallen, hebben wij u het evangelie van God gepredikt. 10 Gij zijt getuigen, en God, hoe vroom, rechtvaardig en onberispelijk wij ons bij u, die gelooft, gedragen hebben. 11 Gij weet trouwens, hoe wij, als een vader zijn eigen kinderen, u hoofd voor hoofd vermaanden, aanmoedigden, 12 en betuigden te blijven wandelen, Gode waardig, die u roept tot zijn eigen Koninkrijk en heerlijkheid.

Ze werkte nacht en dag naast hun prediking van het evangelie. Dit was niet omdat het moest. Ze hadden kunnen rekenen op financiële steun voor de prediking zoals we in de andere brieven van Paulus zien (ook wanneer hij schrijft aan Timoteüs bijvoorbeeld in 1 Tim. 5:17-18; zie ook 1 Cor. 9:3-14). Hij verwijst zijdelings hier ook naar in vers 5-6. Zij hebben niemand uitgebuit. Als we de brief aan de Filippenzen lezen, dan zien we dat hij eigenlijk geld ontving van de Filippenzen terwijl hij in Tessalonica bezig was (Fil. 4:16).

Hiernaast hebben Paulus en Silas op hun **levenswandel** gelet onder de Tessalonicenzen. Dit had net zoveel met hun evangelieprediking te maken als hun woorden. 'Vroom', 'rechtvaardig' en 'onberispelijk' zijn niet alleen woorden. Zo zien we ook weer hoe belangrijk een levend voorbeeld is in het prediken. Zowel Paulus als de Tessalonicenzen waren dit voor anderen en elkaar.

Daarom dat Paulus en Silas zich ook zich als een vader hebben gedragen. Dit is weer zo'n mooi beeld. De moeder koestert en geeft haar leven, elk moment. De vader let op elk kind apart – vermaant, moedigt aan en op het hart gedrukt om *'te blijven andelen, Gode waardig'*.

Samenvatting van DEEL 2

Wat leren we van Paulus over hoe het evangelie gebracht wordt?

- 1. Het evangelie brengen, ondanks moeilijke omstandigheden**
- 2. Niets extra!**
dwaling, list, onzuivere bedoeling, vleitaal, eer van mensen
- 3. Met het voorbeeld van je leven**

Het is dan duidelijk waarom Paulus deze mensen zo graag wilde zien.

17 Maar wij, broeders, die een tijdlang naar het oog, niet naar het hart, van u beroofd zijn geweest, hebben met zeer veel ijver en groot verlangen begeerd uw aangezicht te zien. 18 Wij, of liever: ik, Paulus, heb namelijk een en andermaal tot u willen komen, doch de satan heeft het ons belet. 19 Want wie is onze hoop of blijdschap of erekrans voor onze Here Jezus bij zijn komst, wie anders dan gij? 20 Ja, gij zijt onze eer en blijdschap.

We horen hier meer over in de komende lessen. Maar het is ons duidelijk dat Paulus de Tessalonicenzen graag ziet groeien. Hij beseft en laat hen nog eens weten, dat hun leven in Christus niet van de mens komt. Het is iets wonderbaarlijks. Wij werken samen met God; wij zetten in werking wat Hij in ons plaatst – geloof, liefde, hoop – om de mensen te worden die Hij bedoelt heeft.

Laten we een voorbeeld nemen aan zowel de Tessalonicenzen en hun geloof als aan Paulus en Silas en hoe zij het evangelie gebracht hebben.